

Sønderjylland

Haderslev. — Dyst Bekymring.

Der har hos det tyffe Blad her i Byen herfest et Del Bekymring over at den heroverende præsijste Garison skulde forflyttes til Halmum. I sin Nød har Bladet henvendt sig til bestemmende Sted og faaet et Svar, som foreløbig har løftet en tung Sten fra dets Hjerte. Man ved nemlig ikke noget om, at en saadan forflyttelse skal ske. Det tyffe Blad beklager, hvis en forflyttelse skulde ske, fordi der, siden Bataillonet i Slutningen af Jirjerne kom til Byen, altid har herfest et lærligt godt Forhold mellem den og Befolkningen. — Men kunde et saadant de ikke ogsaa overføres mellem en ny Garison og den tyffe Befolkning? Hvorfor da stabe sig?

— Samme Blad udtaler ogsaa sin Bekymring over, hvorledes det skal lykkes Starup Præstefald at faa Starup Bøde under Kultur, naar den præsijste Garison nu ikke længere vil leje den til Efterskoleplads. Nigtignof er der ikke indtruffet nogen Stadstafetelse paa Forpagtningen af en Mark ved Stofferhoved til det nævnte Njemed; men Bladet gaar vel i sin Bekymring ud fra, at den vil komme. Efterskolepladsens forflyttelse fra Starup Bøde til Stofferhoved sker, fordi Heden er for lille til visse Delsler. Mærkeligt nok opdaages dette nu efter en Snes Aars Forløb, bemærker "Mødermaalet".

— **Uheld.** Medens Kuffen fra Søværket "Sandsborg" den 3. Okt. var i Færd med at læsse et Træ af i Slotsgade, faldt et større Stykke Træ ned paa Hovedet af en lille Dreng. Søn af Typograf Skovgaard. Drengen fik et stort Saar i Hovedet, saa han straks maatte hen til en Læge for at forbindes.

— **En kaad Spøg.** En større Dreng paa Lindedal affyrede den 7. Okt. en Markedsfjål lige for Fret af en lille Pige. Den lille er deraf bleven helt døv paa det ene Øre.

— **Illerup Sogn. — En rask gammel Kone.** (Dbbpt.) En ældre Kone ved Navn Gunder Marie Petersen, 88 Aar gammel, der har boet i Knudal i 50 Aar, gæstede Byen for nogle Dage siden for at tale med gamle Bekendte. Hun bor nu i Ringens. Omtrønt 20 Aar har hun været Enke og faar lidt Midrømsrente. Trods hendes høje Alder er hun meget aandsfrisk og stærk. Angaaende hendes Alderdomsrente ønskede hun i sin Tid at tale med Myndighederne i Mabenraa, men da Pengene var saa, og der skulde spares paa Mønten, tog hun af Sted til Nøds i Eftersommeren fra Ringens. Vejen vilde dog sikkert være bleven hende baade lang og trang, men hun kastede da baade Strømper og Stof og gik barfodet. Folk, hun mødte, selv vandrende Svende" ønskede hende, da de vel nok kunde se, at hun var højt til Mars. Men hun svarede rask: "Juf ikke mig, men nok jer selv, jeg klarer den nok."

— **Kajnas. — Dødsfald.** Heroverende Sognepræst Hansen er Ratten til den 6. Okt. afgaaet ved Svden efter længere Svagelighed. Den kun 47 Aar gamle Mand fik for nogen Tid siden et Slagtilfælde og har siden ikke været rigtig rask. Dette Tilfælde vil ifølge "Dybbøl-Rosten" blive beklaget af hele Sognets Befolkning. Den Afdøde var en retfærdig Mand, der stod i det bedste Forhold til sine Sognebørn. Han fik aldrig Fortroffingens Værende.

— **Korborg. — Drist Dødsfald.** Den 9. Okt. jordfæstede i Livervold Frits Hansen-Løjtertofts næstældste Søn Valdemar Hansen, der døde ferleden, ramt af et Vaadefald. Af døde var Leder af et større Skibsboggeri, tilhørende en Mand fra Als Nørreherred, Dall, og havde været ansat der i 20½ Aar. Hansen var kun 42 Aar gammel og behøgte sidste Gang sit Hjem i Korborg da hans Moder blev begravet. Han er en af de mange Nørresøviagere, der i sin Tid udbandrede og i det Fremmede ved sin Dygtighed har krudt sig en god Bane. (Dbbpt.)

— **Lyfsborg. — En fed Konturs.** I Gæstgæver Jacobsens Kontursbo er ifølge "N. A." 28. Okt. at dele mellem Kreditorer med Forbringer til et famlet Beløb af 13.500 Mark.

— **Mabenraa. — Et frækt Dveri.** Ratten til den 4. Okt. er der forsvet et frækt Dveri hos en logerende hos Arbejdsmand N. Hansen, der bor ved Siden af "Holkshjem". En Tømmervend Sørensen fra Svendberg havde i Sommerens Løb sparet sig en Del Penge sammen. Da han den Aften gik til No, lagde han Tegnbogen, der indeholdt 215 Mk. i Pengebøger, samt sit Nr og en Pengepung med 30 Mk. i, under Sævedpinden. I Rattens Løb har en Person inoget sig ind i Soveværelset og har stjålet Tegnbogen med Indhold samt Uret bort fra Sengen, hvori Sørensen sov. Dveriet blev straks meldt til Politiet, der skal have en Tømmervend fra samme By som den bestjaalne mistant for Dveriet. Vedkommende har nemlig været paa Banegaarden og forlangt Billet til Vandrup.

— **Evenstrup Sogn. — 2-300 Mk. forjundne.** Forleden Aften rejste Mejeribestyrer Christensens Søn fra Stevning med Toget 7.55 fra Sønderborg og hjem. Han havde en lille Pakke med sig, hvori blandt andet ogsaa laa 2-300 Mark. Pakken glemte han, da han steg ud af Toget. Efter at have opdaget forglemmelsen telefonerede han straks til Korborg, men den var ikke at finde i Toget. En Dame, der havde sidet i samme Kupe, havde set en Mand tage den med, som steg ud ved Øksbøl Station. (Dbbpt.)

— **Sønder Omegn. — Vort gamle Flag.** En Dyster er bleven vred over, at man ved et Bryllup i Mørkær havde pyntet op med et Danebrogsflag paa en Vresport, og han giver Udtryk for denne sin Vrede i "Dønderne Zeitung" og taler om Danferens Udæfning i den senere Tid.

— **Dysterne kan atter her se et Veris for, hvor rodfæstet i Befolkningen Kærligheden er til vort gamle Flag; men det vilde jo rigtignof have været mere befindigt, om man havde ladet Danebrog blive inden for de 4 Vægge. Bed at bringe det ud i det fri bringer man kun fana-tiske Dystere i Dyrer, og det kan let sætte ondt Blod visse Steder. Man kan jo nok elske sit Land, sit Sprog og sit Flag uden at vise det alt for aabenlyst, og den lille Kærlighed er ofte den dybeste.**

— **Hoptrup. — Et frækt Jndbruds-tveri.** For nogen Tid siden blev der forsvet et Jndbrud i Skarlesmøret hos Amtsforsøger J. Niis i Skar-bæk ved Hoptrup, hvor der blev stjålet 20 Mk. Ratten til den 3. Okt. er der atter hos Amtsforsøgeren forsvet et Jndbrud; men den- om Gang er det gaaet ud over Amtsforsøgeren. Tvivne har taget hele Amtsforsøgerens Jndhold, rigtignof kun 3 Mk.; men Tvivne synes ikke at have været tilfredse hermed, da de derefter er gaaede ned isælberen og har taget et Par Flafler Vin, som de derefter har tømt i Haven. Hvem de frækte Dvre har været, har man ingen Anelse om.

— **Sønderborg. — Forjagt Vold-tægt.** (Dbbpt.) Da en ung Pige her fra havde været til Danseforlystelse ferleden og Klokken 11 vilde hjem, indfandt der sig en Dansekvader, som tilbød sig at følge hende hjem. Pigen opførte sig hele Tiden ordentlig, til de kom til Damgade, hvor hun paa en Gang blev udfølgelig overfor hende. Da hun frabad sig dette, kastede han hende til Jorden og søgte at holde hende Munden til, saa hun ikke kunde raabe om Hjælp. Det lykkedes ham dog ikke at hindre dette. Da der kom Folk til, gav han slip paa Pigen og løb sin Vej. Han vil nu blive anlagt for Forjagt paa Voldtægt.

— **Toftlund. — Ulykkestilfælde.** Gaardejer Poul Sommerlunds Tjenestedreng i Allerup kom den 6. Okt. uheldig af Sted, da han skulde hente en Plog fra Marken. Plagen, der skulde til Arnum Marked, slog ham med Bagbenet i Hovedet, saa Lægen fra Toftlund maatte tilkal-des, og der er kun lidet Haab om, at Drengen kan leve. Han er 15 Aar gammel.

— **En jørgelig Efterretning.** Jordmoderens Familie i Agerfors mod-tog forleden Efterretning om, at deres 20-aarige Søn, som var Mar-terpænd i Chicago, var falden ned og dræbt paa Stedet.

— **En Skuffelse.** En Landmand fra Agerfors vilde forleden slagte en Bædder, som han havde skippet Da-gen i Nørvejen og sat i Stalden. Om Morgenen, da Slagteren kom for at slagte Bædderen, var den ferjvunden.

— **Jels. — Han blev pntet i Sæf-trol.** Da en Del Beboere i Jels-ferdskole forleden Dag var forjante til et lille privat Gilde, sang man blandt andet flere danske Sang-e. En tilstedeværende Hjemmetjæf-ter blev herover aldeles halstørig og op-førte sig paa en meget brutal Maade, hvorfor de andre tog og puttede ham i en stor Humlesek og lagde den ud ved Vejen. Her faldt Dysteren i Søvn, indtil nogle forbi-kerende fik ham læstet paa Vognen og førte ham hjem.

— **Jelstrup. — Et Ulykkestilfælde** tildrog sig her den 5. Okt. Smed N. Mogenen fra Agerborg, som var jyskset ved Lærskningen hos Gaardejer Jens Friis i Hauge, be-vættede Lejligheden ved et lille Op-hold til at flatre op i et Balud-detra, for at plukke et Par Nødder. Derved faldt han ned og fik saa alvorlige Kvæstelser, at der er Fare for hans Liv. Der blev jaraas tilfaldet en Læge, og den 6. er han bleven ført paa Sogehuset i Haderslev.

Den lille Jilantropijst.

Naar jeg hører Ordet Jilantropijst, tænker jeg mig en høj, velklædt, hvidhaaret Mand. Enten har han Guldriller, eller Guldfæde paa Brystet eller en Guldstand i Munden. Lidt Guld er der ved ham paa en eller anden Maade.

Men her om Dagen gif det op for mig, at for Jilantropijsten saa faa den ud, var han en ung forklar-den Mand, og endnu tidligere var han en lille Dreng. En Dreng? siger du. Umuligt! En ung og Jilantropijst! De er jo saa langt fra herunder som Pol fra Pol! Og dog — og dog — jeg saa tydelig en Dreng, som var en Jilantropijst eller for at bruge et simpelt Ord: Velgører. Jeg er sikker paa, at jeg saa ham!

Jeg træffer at kende ham. Hans Navn er Brown — Jimmie Brown. Hans Mor besejger Badst og lever i hvad hun, stæffels Sjæl, kalder et "Venement Plad". Men Jimmie lever paa Gaden. Han er lille. Han er jundsig og han har naaet den Alder, da alle skal stæffe ham Sv-den fuld — indtagen hans Kam-merater og hans Moder.

Det eneste der vinder Jimmie til Civilisation er hans Moder. Uden dette Vaand vilde han være en Gok-tantot. Men siden han er saa lille, saa holder Hunger og Jnat Vej-ram undertiden hjemme og derfor kender han saa lidt til hende. Han kommer godt i Sv, at hun engang fik hans Fader til at give ham Bank, fordi han havde været slem mod en Kat. Han kommer ogsaa i Sv, hvorledes hun saa foragmodig paa ham med Laarer i Øjnene, da han en Dag havde revet Vingerne af en Blue. Han undrede sig, hvorfor Moderens Jørgemodige Udvæende i Grundten gjorde ham mere ond end Faderens Prugl. Og han kan minde sig saa godt, at Moderen tog sig af og plejede en stæffels hjem-løst Kat. Denne Mor, som strævede saa becardt med at faa ham til at tale Sandhed.

Nu er af disse Dage, da her var saa grueligt held, traf jeg til at være i Byen, og det var paa den Tur, jeg opdagede, at en Dreng da være en Velgører.

Mrs. Brown lagde Mærke til, at Drengen var spag paa Grund af Heden, og hun tog derfor tre Cents fra sin lille Kapital og lagde dem i hans varme lille Haand og sagde han fik købe hvad han vilde for dem. Hans matte Øjne blev med et straa-lende, og han slængede sine smaa Arme om Moderens Knae. Saa strævede han hylende nedover Trap-perne for at finde "See Cream" Manden.

Han fik snart Følge af en hel Flok Gadedreng. Vinstof havde de ikke noget at føde for, men de holdt af at se Sandelen, og saa kunde det hende, at de kunde stjele smaa Sæ-jucker fra Vognen. Snart kom en af Drengene sløvende med den Vej-tid, at "See Cream" Manden nær-me sig og de gav sig til at vente. Men mens Jimmie tørrede Svden af sit Ansigt med Trøjearmet, fik han at se, at en af Drengene havde en umaadelig stor Prødsfve i Haan-den. Der var ikke alene meget Smør paa den, men den var næsten aldeles dækket af et stødtuffe. Vore Synet af dette paa en saa hed Dag var nok til at gøre lille Jimmie jyg. Han vendte Hovedet bort og stirrede ind i Ansigtet paa en ful-ten Hund, som stod der og stirrede længselsfuldt paa den store Prøds-five. Jimmie forsøgte ikke at se paa Hundens og han gav sig til at stirre nedover Gaden; men Billedet af den magre, fulne Hund stod saa klart for ham, som om han saa selve Hundens. Han saa hvorledes den slængede med Halsen som om den vilde sige: "Ja — jeg tror nok — jeg faar en Smule."

Jimmie vendte sig om for at se, men nej — Drengen gav ikke en Smule bort, stont Hundens saa paa ham saa nderst bønfuldende og stod og gabte hver Gang Drengen tog sig en Bid.

Det næste Øjeblik lod der et Jubelraab fra Flokken. "See Cream" Manden kom lødende, og hele Flok-ken hværmede rundt om Vognen. Jimmie fik sin "See Cream", og han haabede nu, at Hundens var gaaet sin Vej. Han vendte sig rundt og der saa han den halte efter dem med Næsen højt i Vejret efter det fristende Rødstuffe.

Jim bed Lænderne sammen et Øjeblik, saa vred han paa Næsen og gjorde Grimacer med Munden, idet han raabte: "Jyt, dette kolde Stof er bare for Piger. Naar jeg spijer, vil jeg spije Rød. Det er Rød, som gør Folk stærke." Saa vendte han sig mod Drengen med Prødsstuffedet og Rødstuffet og sagde hurtigt: "Lad os bytte. Du skal faa dette jøde Stof og gif mig din Mad."

— **Vilde Drengen bytte?** Ja, svarede ferjtod sig nok paa en god Ting, naar han saa den. Et Øjeblik og "See Cream" var i hans Haender. Jimmie fik Prødet og Rødet. Han ifreg, som om han havde gjort en udmærket Handel og satte saa i Spring ned mod en Sidegade — fulgt af den haltende, fulne Hund. De andre Dreng holdt sig rundt om Vognen. Saa snart Jimmie var ffrukt for de andre, kastede han den modbydelige Mad paa Stenen, hvor den forjultne Hund fortæredede den med Grædighed.

Men stæffels lille Jimmie! Ophe-det som han var og med hver Kerve frigende efter den kolde "See Cream" — den var nu ikke til at faa igen. Der var ingen Naad for det. Med Armen mod en Væg og med sit lille trætte Ansigt gemt i den grad han til den nu lykkelige Hund gav sig til at se paa ham.

Jeg saa dem en liden Stund senere. Jimmie havde famlet lidt Vand i sin gamle fedtede Hat og hans Kammerat drak og drak. Og deretter, da Jimmie fortalte ham, hvor let det var for en Hund at lære et gaa paa Bagbenene, stirrede jeg længe ind i hans straalende, taare-vædte Øjne — stirrede som den, der har fundet noget stort.

En ung Kvinde, som ikke var bange for at sige sin Mening.

(Efter "Ungdommens Ven.")

Det er ikke ofte man faar saa klart Bevis paa, hvilken besigtet Indflydelse et bestemt afgjort Stand-punkt har paa vore Dugvelser, som Tilfælde var med de to unge Kvinder, hvorom her skal berettes. De var Delegeret til et kristeligt Ungdomsmøde i Detroit, Michigan, og logerede ved et af Væns bedste Hoteller.

I Spisefalen blev de opvartet af en Neger, hvis Sjælv og Dmærk-jemhed de modtog med Taknemmelighed. Uden tilsynsladende at bemærke deres Hjalpelshed, havde han Gang paa Gang hjulpet dem med den

vanfælige Spisefjedel, som i høj Grad var uforsaaelig for de trofjellige Farmerviger.

I Dag havde de været saa op-toget af Modet, at de kom en Time for sent til Middag.

Spisefalen var ontrent tom, men deres forte Ven var dog til Stede, færdig til at opvarte dem med sin lædvanlige Høflighed.

— **Det de gemmelaste Spisefjedde-len anbefalede han en og anden Ret, som han lagde var særdeles velsma-gende.**

"Og Budding? Vil Damerne ikke have Budding?" spurgte han.

"Ja, vi vil tage Budding," svarede Ida. "Jeg føler mig næsten fulten nok til at forlange hver ene-sige Ret paa Seddelen."

Midt i Maaltidet stoppede Ida og idet hun betragtede Spisefjeddelen udbrød hun: "O Anna, Budding leveres med Brændevinauce!"

"Det kan vel ikke gøre noget til Sagen," svarede Anna, en Smule irriteret, da hun mærkede, at de havde tildraget sig Dmærkfomheden af en ung Mand, som sad tværs overfor dem. "Det er vel ikke saa meget Brændevin i den, at det kan være skadeligt."

"Anna, er det virkelig din Men-ing at sige, at det ikke er skadeligt, du, et Medlem af den kristelige Ungdomsforening og Formand for Nsholdskomiteen, vil du virkelig spise Budding med Brændevinauce?"

"O nej, naturligvis ikke, men det kan ikke være værdt at gøre Paas-tyr over det nu. Vi behøver jo ikke at spise den; eller vi kan spise lidt af Buddingen og lade Saucen blive tilbage. Det er ikke nødvendigt at give vore Opfatninger paa dette Omraade til Kende."

"Anna," svarede Ida stille, "jeg vil ikke engang lade den Neger tro, at vi samtykker i saadanne Ting. Paa samme Tid er jeg ikke tilfreds med at gaa foruden Budding. Jeg vil bede Dvparteren forandre vor Ordre til Væblepie." Hun vintede til Dvparteren og fortalte ham, at de vilde have Væblepie i Stedet for Budding.

Negeren bukkede ærbødig, jør-gende: "Vil I alle have Pie?" Hans Opfatning var, tilsynsladende, at den unge Mand tilhørte deres Sel-skab.

Anna mumlede et næppe hørligt "Ja", og den unge Mand, med en let Rødmme, bukkede bekræftende.

Da de havde spist og forladt Spi-sefalen iad den unge Mand endnu ved Bordet.

"Ida," sagde Anna, "jeg tror kan forandrede sin Ordre paa Grund af hvad du sagde angaaende Bud-dingen."

"Ja det er meget sandsynligt, og af den Grund er jeg særdeles for-nøjet. Du ved det betaler sig altid at gøre det som er ret."

"Ja, jeg antager det," svarede Anna; "men jommetider tror jeg at du lagger formegen Vægt paa Jmaating."

Da Pigerne den Aften traadte ind i Spisefalen kom Dvparteren hen til dem med Idas Notitsbog, som havde efterladt den paa Bor-det, sagde den unge Mand, som havde spist med dem. Hun aabnede Bogen, og saa da, at han havde strævet paa Jndviden: "Laf for Væblepie."

"Nære du," udbrød Anna, "hvor romantisk, hvor interessant!"

Ida, som var af en mere prak-tisk Sindsretning, svarede simpelt hen: "Jeg er glad, at han satte Pris paa min Handlemaade, og jeg haaber, at det vil lære ham til oprigtigt at sige hvad han mener, naar Lejligheden kræver det."

DR. MILES' ANTI-PAIN PILLS.

FOR

Headache

Take ONE of the Little Tablets AND THE PAIN IS GONE

They Relieve Pain Quickly, leaving no bad After-effects

25 Doses

25 Cents

Never Sold in Bulk

If you have Headache Try One

og nogle Aar i Nørvejen var han kommet i let Selvfab og havde be-gyndt at drikke. Han havde ogsaa arvet Tilbøjeligheden til at drikke fra sin Fader. Men han kæmpede dog hele Tiden mandigt for at til-intetgøre sin Driffløst. Et Aar før-end vi mødte ham var han bleven emvendt, og det jentes som om han havde aldeles overvundet Til-bøjeligheden til at drikke. Men paa den ovennævnte Dag følte han et saadant Krav for Stimulant, at han besluttede at bestille Brænde-vinsbuddingen, endskønt han vid-ste, hvad dette betød. Dog trøstede han sig med denne Undskyldning, at det ikke var nok til at stabe ham. Men da han hørte hvad jeg sagde, anlagde hans Samvittighed ham. Han troede, at han ikke havde haft Mod nok til at modstaa Fristelsen, indtagen for den ovennævnte Hæm-delse. Fra Detroit rejste han hjem til sin Moder og fra den Dag solte han ikke mere den gamle Fristelse. Sidste Uge døde han som en se-ruende Kristen. Nærend han døde gav han sin Moder den Adresse han havde nedtegnet fra min Notitsbog og bad hende skrive til mig. Du ved ikke, Anna, hvor taknemmelig jeg er, at jeg ikke tiede stille den Gang," sagde Ida.

"Suffer du," svarede Anna, "hvad jeg sagde om, at du lagde for megen Vægt paa det smaa? Men nu er jeg kommet til den Slutning, at i Spørgsmaal om Ret og Uret er der ikke Tale om smaa Ting."

WANTED.—SUCCESS MAGAZINE requires the services of a man in Washington Co. to look after expiring subscriptions and to secure new business by means of special methods unusually effective; position permanent; prefer one with experience, but would consider any applicant with good natural qualifications; salary \$1.50 per day, with commission option. Address, with references, R. C. Peacock, Room 102, Success Magazine Bldg., New York.

STORARTEDE JULE-EXKURSIONER

MED DEN GAMLE PAALDELIGE

CUNARD LINE

ETABLERET 1840.

Alle Rekororder slaet

OVER AJLANTEREN PAA

4 DAGE, 15 TIMER.

KORT TID TIL SKANDINAVIEN

De NYE Cunard Dampskibe

LUSITANIA & MAURETANIA

Havets Monark.

Eneste eksisterende fire-Skrue Turbin Dampskibe, 790 Fod lange, 32.000 Ton, 70.000 H.kr. Verdens største, hurtigste og eleganteste Skibe.

Afgaar Nov. 4, Nov. 25, Dec. 16.

De storartede hurtige Dobbeltskrue Dampskibe

LUCANIA & CAMPANIA

620 Fod lange, 30.000 Hestekræfter, (Undtagen Lusitania og Mauretania) de hurtigste Dampskibe i New York-Liverpool Ruten.

Afgaar Nov. 11, Dec. 2, Dec. 9.

De kjempemæssige Dobbeltskrue Dampskibe

IVERNIA & SAXONIA

600 Fod lange, 14.150 Ton.

To af de største som nogensinde anløbet Boston

Afgaar Nov. 17, Dec. 1, Dec. 15

Nøie Forbindelser med alle Skandinaviske og Finske Havne.

Se vore Agenter angaaende specielle nye

TREDIE KLASSES BEKVEMMELIGHEDER.

F. G. WHELAN, Mgr. West, Dep't. S. E. CORNER DRABROOK AND MADISON STS., CHICAGO